

КУКУРУДЗА, ТИНГІРИЦЯ, МЕЛАЙ: СТИЛІСТИЧНІ ФУНКЦІЇ НАЗВ *ZEa MAYS L.* У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ПРЕСІ

KUKURUDZA, TYNGYRYTSIA, MELAI: STYLISTIC FUNCTIONS OF NAMES FOR *ZEa MAYS L.* IN THE TRANSCARPATHIAN PRESS

Путрашик В.І.,

orcid.org/0000-0001-8712-1304

старший викладач кафедри журналістики

Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет»

У статті проаналізовано специфіку функціонування та стилістичне навантаження діалектних назв рослини *Zea mays L.* (кукурудза) у закарпатській пресі двох часових зрізів: дорадянського періоду (20–30-ті рр. XX ст.) та сучасного етапу (перша чверть XXI ст.). Дослідження виконано на матеріалі газет «Вперед», «Працююча молодь», «Земля і воля», «Карпатська правда», «Наука», «Наша земля» (історичний зріз), а також сучасних обласних видань «Новини Закарпаття» та «Старий замок «Паланок».

З'ясовано, що в пресі I половини XX століття лексема *кукурудза* (*кукуруза*) конкурувала з діалектними відповідниками *мелай*, *тенгериця* (*тингирія*, *кіндириця*). Використання діалектизмів у той період було зумовлене переважно прагматичною метою – необхідністю комунікації з широкими верствами селянства, для яких ці назви були звичними. Часто діалектні назви вживалися як пояснення до літературних або ж функціонували паралельно в межах одного тексту.

На сучасному етапі зафіксовано кардинальну зміну статусу досліджуваних одиниць. Моніторинг медіатекстів першої чверті XXI ст. (понад 800 вживань лексем із коренем *-кукурудз-* проти близько 40 фіксацій діалектизмів) засвідчив остаточне утвердження літературних мовних одиниць у номінативній функції. Натомість діалектні номени трансформувалися в яскравий стилістичний засіб. Виокремлено чотири основні функції діалектних назв кукурудзи в сучасній періодиці: 1) ідентифікаційно-етнографічна (створення локального колориту, відтворення мовлення персонажів, маркування «свого» простору); 2) культурно-гастрономічна (брендування фестивалів, назви традиційних страв); 3) текстотвірна (уникнення тавтології, уточнення); 4) експресивно-оцінна (створення іронічного підтексту, мовна гра, метафоризація). Доведено, що лексема *мелай* у сучасній публіцистиці набула ознак лінгвокультурного концепту, що символізує традицію, економічну надійність і регіональну ідентичність.

Ключові слова: медіатекст, мова преси, діалектизм, стилістична функція, закарпатські говірки, *Zea mays*, *мелай*, *тингирія*.

The article examines the functional specifics and stylistic load of dialect names for the plant *Zea mays L.* (corn/maize) in the Transcarpathian press across two chronological periods: the pre-Soviet period (1920s–1930s) and the modern stage (the first quarter of the 21st century). The study is based on materials from the newspapers *Vpered*, *Pratsiuiucha Molod*, *Zemlia i Volia*, *Karpatska Pravda*, *Nauka*, and *Nasha Zemlia* (historical section), as well as modern regional publications *Novyny Zakarpattia* and *Staryi Zamok «Palanok»*.

It has been established that in the press of the first half of the 20th century, the lexeme *kukurudza* (*kukuruza*) competed with dialectal equivalents *melai* and *tenherytsia* (*tynhirytsia*, *kyndyrytsia*). The use of dialectisms during that period was primarily driven by a pragmatic purpose: the need to communicate with the broad peasant population for whom these names were familiar. Dialect names were often used as explanatory glosses for literary terms or functioned in parallel within a single text.

At the modern stage, a fundamental shift in the status of the studied units has been observed. Monitoring of media texts from the first quarter of the 21st century (over 800 uses of lexemes with the root *-kukurudz-* versus about 40 recorded instances of dialectisms) confirmed the definitive establishment of literary linguistic units in the nominative function. In contrast, dialect names transformed into an expressive stylistic device. Four main functions of dialect names for corn in modern periodicals have been identified: 1) identificational and ethnographic (creating local flavor, reproducing characters' speech, marking «one's own» space); 2) cultural and gastronomic (branding festivals, naming traditional dishes); 3) text-forming (avoiding tautology, clarification); 4) expressive and evaluative (creating ironic subtext, language play, metaphorization). It is demonstrated that the lexeme *melai* in modern journalistic discourse has acquired the features of a linguocultural concept symbolizing tradition, economic reliability, and regional identity.

Key words: media text, press language, dialectism, stylistic function, Transcarpathian dialects, *Zea mays*, *melai*, *tyngyrytsia*.

Постановка проблеми. Функціонування місцевих мовних одиниць у медіатекстах є однією з актуальних проблем сучасної лінгвостилістики. У текстах закарпатської обласної періодици діалектна лексика виступає засобом відображення

локальної специфіки й інструментом самовираження публіциста, формування авторського ідіостилу. Важливою частиною цього лексичного пласту є назви сільськогосподарських рослин, у яких акумульована етнокультурна інформація

про регіон. У фокусі нашого аналізу номінації однієї з найважливіших злакових культур світу – *Zea mays L.*, яку вважають одним із трьох головних хлібів людства. Вибір цих одиниць як об'єкта дослідження зумовлений вагомою роллю самої рослини в господарському житті краю та високим ступенем стійкості назв на її позначення в народному мовленні. Використання таких найменувань у газетному тексті актуалізує потребу в аналізі їх функціонального навантаження й визначенні впливу цих лексем на стилістичне забарвлення публіцистичного твору.

Специфіка географічного положення краю та тривалі контакти з угорською, румунською й іншими мовами сприяли появі кількох діалектних варіантів на позначення *Zea mays L.* та атрибутивних назв продуктів її переробки, що, за нашими спостереженнями, відбито й у текстах обласної періодики (паралельно з нормативними мовними одиницями).

Аналіз досліджень і публікацій. Питанню про функціонування назв злакових рослин, зокрема й кукурудзи, в українських говорах діалектологи приділяють доволі значну увагу. За твердженням І. Сабадоша, лексему *кукурудза* (*кукурудз*) почали вживати в українській мові у XVIII ст., а з початку XIX ст. на українській етнічній території ця назва стала найбільш поширеною [1, с. 80]. У сучасних діалектах лексика на позначення кукурудзи відзначається помітною варіативністю: поряд із домінантним номеном *кукурудза* та його фонетичними варіантами зафіксовані такі лексеми, як *пші́нка*, *пшени́чка*, *качані́*, *ка́лочки*, *кяхі́*, *кийкі́* та ін. [2, с. 34]; у закарпатських говірках поширеними є слова *мелай*, *кінди́риця* (*тінгері́ця*) [2, с. 34] / *тенгері́ця* (*кендері́ця*) [3, т. 2, к. 327].

Водночас специфіка функціонування цих назв у медіатекстах залишається поза увагою дослідників. Загальні особливості вживання діалектної лексики в мові преси аналізували О. Пискач [4], М. Бігусяк [5], Б. Коваленко [6], Т. Левченко [7] та ін., однак лексика на позначення *Zea mays L.* не ставала об'єктом їхнього окремого розгляду.

Певні аспекти цієї проблематики порушено в нашій попередній розвідці, присвяченій заголовкам закарпатських газет [8]. Зокрема, наголошувалося на тому, що до вживання вузьколокальних назв у ЗМІ слід підходити зважено, дбаючи про прозорість семантики для читачів із різних куточків краю. Як приклад комунікативного ризику ми розглядали вживання у заголовковому комплексі лексеми *мелай* («*Мелай – американцям, виноград – албанцям*»), яка поширена переважно у східній частині Закарпаття, тоді як для носіїв

говірок західної частини звичнішими є варіанти *тенгері́ця*, *кендері́ця* [8, с. 175].

Метою статті є простежити еволюцію функціонування діалектних назв рослини *Zea mays L.* у закарпатській пресі I половини XX та початку XXI ст. і визначити специфіку їх стилістичного навантаження в сучасних медіатекстах.

Виклад основного матеріалу. В закарпатській дорадянській пресі, за нашими спостереженнями, найчастіше вживаною лексемою на позначення рослини *Zea mays L.* була *кукуру(д)за*. Цю мовну одиницю використовували як основну в місцевих газетах у період належності краю до Чехословацької Республіки, пор.: *Нещасний то народ, котрий за погарчик палінки, або за кільо кукурудзи продає свою душу ворогам працюючого народу, то є аграрам* («Вперед», 1928, № 18, с. 3); *Але ті газети не пишуть, що кукуруза подорожіла з 72 на 80 кч за метр, і що за такі великі гроші привозять аграрники кукурузу таку потухлу та гнилу, що бовтоші її перебрати не хочуть* («Працююча молодь», 1933, № 3, с. 2); *Ми домагаємося, щоб Краєвий Уряд тепер присвятив більше уваги контролю довозу кукурудзи, бо ж те, що діється тепер з цим головним харчем нашого села, є побурююче!* («Земля і воля», 1937, № 15, с. 3); *Довезти кукурудзи і продавати селянам по 72 корони за метр* («Карпатська правда», 1937, № 31, с. 3).

У багатьох випадках подавали пояснення в дужках, причому як основні функціонували різні варіанти лексем. Пор., наприклад, у газеті «Наука» за 1920–1921 рр.: *Тенгері́ця (мелай, кукуруза)*. *До тепер дійшло на Подкарпатську Русь до 100 вагонів кукурузи* («Наука», 1920, № 49, с. 3); *Всього мелаю (кукурудзы, тенгері́ця) закуплено доси в Румунії 2693 вагони, а пшенично́ї муки 522 вагони* («Наука», 1921, № 2, с. 2); також різні пояснення в дужках у межах однієї публікації журналу «Наша земля»: *кукурудзі (мелаю) і тенгері́ці (кукурудзи)* («Наша земля», 1927, № 2, с. 15).

У деяких публікаціях натрапляємо на вживання народних назв кукурудзи у дописах селян або у звертанні до селян. У дописі селянина із с. Ростки в газеті «Вперед» як основна лексема вжита місцева – *мелай*, хоч паралельно наведене й слово *кукурудза*: *Они и тепер мелайом дурять народ, та кажуть що то їх партія дає. Они думают, що ми такі дураки, котрим за державный мелай то можна говорити, що то їх мелай. Але задарь мелай чому нѣкому не дают. Куском хліба, або кукурудзою не купите наши души. Не торгуйте, ай працюйте за народ* («Вперед», 1925, № 4, с. 4).

В. Гренджа-Донський у статті «Нужда, голод, темнота. Розпука і... чехізація. Ровером по Закарпатті» («Наша земля», 1928, № 7, с. 1–10) в основному тексті послідовно вживає слово *кукурудза* як нейтральне: *...майже кожного року посилали десятки вагонів кукурудзи для верховинців... (с. 5), ...нераз подбав, щоб бідне населення одержало дешеву державну кукурудзу на сплати (с. 9), ...20 клг. кукурудзи коштує 75 Кч. (с. 10), – а діалектну лексему використовує в лапках і пояснює загальноукраїнським відповідником: Щороку треба продати 2-3-оє маржини, щоб заплатити «порцію», та купити «мелай» (кукурудзи) між діти (с. 4). Крім того, В. Гренджа-Донський уживав діалектну лексему як основну у зверненні до селянина: – А звідки в вас мелай (кукурудза)? – питався я. – Набрали на віру (на кредит) у жида (с. 4).*

Таким чином, у закарпатських газетах I половини XX ст. вже є ознаки вживання діалектних із сучасного погляду лексем на позначення кукурудзи зі стилістичною метою.

Сучасний етап функціонування назв рослини *Zea mays L.* у регіональній періодиці суттєво відрізняється від ситуації I половини XX століття. Якщо в дорадянській пресі лексема *кукурудза* (часто у варіанті *кукуруза*) ще конкурувала з іншими назвами або функціонувала як одна з регіональних версій, то в новітніх медіатекстах вона остаточно утвердилася як безальтернативна літературна норма.

Виконаний нами моніторинг текстового масиву газет «Новини Закарпаття» та «Старий замок «Паланок» за останні два десятиліття засвідчив тотальне переважання нормативного номена. Загалом зафіксовано понад 800 уживань слів із коренем *-кукурудз-* (*кукурудза*, *кукурудзяний*, *кукурудзівництво* тощо). В абсолютній більшості контекстів (інформаційні повідомлення, звіти, репортажі, інтерв'ю) ці одиниці є стилістично нейтральними і виконують винятково інформативно-номінативну функцію, тому не потребують окремого лінгвостилістичного аналізу.

Натомість діалектні назви (*мелай*, *тингириця*, *кіндериця* та їхні прикметникові деривати), хоч і значно поступаються кількісно (усього близько 40 фіксацій в аналізованому періоді), становлять значний інтерес для дослідника. На тлі нейтральної літературної лексики вони виступають стилістично маркованими одиницями, що дозволяє авторам розв'язувати специфічні публіцистичні завдання.

Аналіз цього емпіричного матеріалу дозволяє виокремити кілька основних стилістичних функ-

цій діалектних номенів у сучасному газетному дискурсі.

1. Функція етнографічної достовірності й створення локального колориту. Найпродуктивнішою сферою використання діалектних назв *Zea mays L.* у сучасній закарпатській пресі є етнографічні нариси й краєзнавчі розвідки, присвячені збереженню народних традицій. Журналісти свідомо вдаються до вживання лексем *мелай*, *тингириця* (у різних фонетичних варіантах), щоб наблизити читача до автентичної атмосфери описуваних подій.

Показовим є використання цих назв у прямій мові респондентів – носіїв говірок, що є поширеним прийомом у жанрах інтерв'ю, нарису та репортажу. Наприклад, у нарисі про майстра-шинглера Івана Молдавана збережено оригінальну лексику: *«Муки тогди не було, треба було молоти зерно, а якраз ішов Великдень. Я наладив млин, та й помолов людям пшеницю і кендерицю»* («Старий замок «Паланок», 2009, № 27, с. 15). У цьому контексті діалектизм виступає і засобом номінації, і додатково – хронотоповим маркером, що відсилає до минулого.

Аналогічну функцію виконує лексема *тенгериця* у спогадах про художника Ернеста Кондратовича, який, своєю чергою, розповідає про минулі роки: *«...купувала малих гусей, годувала їх місяць-два тенгерицею, а потім за файну ціну продавала жидам»* («Старий замок «Паланок», 2010, № 4, с. 19).

Журналісти часто використовують ці лексеми і в авторському мовленні, особливо в репортажах із сільської місцевості, де діалектизм стає органічною частиною оповіді. Так, у матеріалі про матір-героїню з Тячівщини авторка вписує діалектизм у низанку загальноновживаних слів: *«Садили ріпку, квасолу, дині, сіяли мелай та овес»* («Новини Закарпаття», 2017, № 33, с. 6). Варто зауважити, що тут *мелай* вжито без пояснень, що свідчить про розрахунок на мовну компетенцію місцевого читача.

Окремої уваги заслуговує публіцистичне використання діалектизму як символу локального патріотизму та економічної самодостатності. У колонці, присвяченій темі державного суверенітету, журналіст Ярослав Світлик вибудовує антитезу «своє – чуже» саме через протиставлення назв кукурудзи. Іронізуючи над засиллям імпортової продукції (*«мадярська кукурудзяна крупа зі смішною назвою «Кукорікадара»*), автор підкреслено серйозно вживає місцеву назву: *«...адже у Велятині мелай дає прекрасні врожайі...»* («Старий замок «Паланок», 2009, № 29, с. 15).

У цьому контексті лексема *мелай* функціонує як своєрідний виразник регіональної ідентичності та символ господарської надійності, що протистоять чужому й нерідко менш вартісному.

2. Гастрономічна номінація та брендування туристичних подій. Оними, що містять діалектні назви на позначення кукурудзи та продуктів її переробки, як і відповідні апелятиви, стали невід'ємним складником сучасної туристичної привабливості Закарпаття. Аналіз публікацій свідчить про чітку тенденцію: коли йдеться про традиційну кухню, фестивалі чи старовинні рецепти, журналісти надають перевагу діалектним назвам (*мелай*, рідше – *тингириця*), оскільки літературне *кукурудза* сприймається як стандартне, тоді як діалектизми додають подіям і назвам необхідного місцевого колориту, незатертості та етнографічної привабливості.

Лексема *мелай* і похідний прикметник *мелайний* активно функціонують у назвах та описах гастрономічних фестивалів. У пресі зафіксовано такі контексти: «*Фестиваль мелаю і водночас День села Пийтерфолво...*» («Новини Закарпаття», 2010, № 91, с. 1); «...на першому фесті, крім самого варіння найрізноманітніших народних страв із *мелаю* й *мелайної муки*, відзначили й ушанували найкращих кукурудзівників» («Старий замок «Паланок», 2009, № 35, с. 24).

Особливо продуктивним є прикметник *мелайний* у назвах страв, що набули статусу регіональних брендів: *мелайний хліб*, *мелайний корж*, *мелайний пиріг*, *богач мелайний*. Газетні тексти рясніють окультуреними гастронімами: «Окрім нього, пригощали *мелайними коржами*, *ріпляниками*, *бринзою*» («Новини Закарпаття», 2011, №№ 50–51, с. 3); «...скуштувати *страви з ріпи (картоплі) зі шкварками, мелайний пиріг, гурку...*» («Новини Закарпаття», 2013, № 56, с. 8).

У репортажі з села Дубове журналістка Т. Когутич майстерно використовує повтор лексеми для акцентуванні на традиційності рецептури, вводячи словосполучення навіть у підзаголовок: «*Мелайний корж від названої дочки*». Авторський текст підсилює емоційне сприйняття страви: «Він [мелайний корж. – В.П.] *іще теплий, м'який, пахне для будь-якого закарпатця дитинством*» («Новини Закарпаття», 2021, № 47, с. 6). Цікаво, що в цьому ж тексті, коли наводиться пряма мова героїні з конкретним рецептом, вжито літературну форму: «Я даю на 12 ложок *кукурудзяної муки* 4 ложки білої...» (Там само). Це може свідчити як про ситуативне чергування лексем у мовленні носія для уникнення тавтології, так і про намагання наблизити опис рецептури до загальнозрозумілої літературної норми.

Подібну тенденцію спостерігаємо і в анонсах культурних заходів, де діалектизми виносяться в заголовки для привернення уваги: «*У скансені будуть богач, Мелайки, Оливкова Марька, Динь і нуч у тингириці*» («Новини Закарпаття», 2020, № 37, с. 3). Тут назви «*Мелайки*» (печиво) та «*Динь і нуч у тингириці*» (тістечко) виступають як власні назви – прагматоніми, створені на діалектній основі.

3. Функція стилістичної синонімії і тлумачення. У сучасних медіатекстах часто спостерігаємо явище, коли журналісти вибудовують синонімічні ряди, поєднуючи літературну назву з діалектними варіантами. Такий прийом виконує подвійну мету: уникнення тавтології та просвітництво (пояснення значення слова для ширшої аудиторії або, навпаки, нагадування місцевих назв).

Нерідко діалектизм подається в дужках як уточнення або ж літературна назва пояснює діалектну: «...найдавніших у регіоні злаків – *кукурудзу, або мелай, киндирицю, тингирицю*» («Новини Закарпаття», 2010, №№ 89–90, с. 3); «...вирощували *картоплю (крумплі, булі), кукурудзу (киндирицю), соняшник (просоняк)*» («Новини Закарпаття», 2022, № 41, с. 7). Як ми вже зазначали, використання таких конструкцій було характерне для закарпатської преси періоду між світовими війнами.

Іноді автори вдаються до розгорнутих пояснень, інтегруючи їх у структуру речення. Наприклад, в етнографічному матеріалі про одну з представлених страв: «...іришавці – начинку (*запіканка з кукурудзяної крупи, сметани, молока та кропу*) та *мелайний хліб*» («Новини Закарпаття», 2011, №№ 102–103, с. 2). Або ж навпаки – літературний термін пояснює діалектний у прямій мові: «Буйволи *ще ті ласуни. Найбільше люблять яблука і мелайне (кукурудзяне) борошно*» («Старий замок «Паланок», 2013, № 9, с. 14).

Варто відзначити випадки, коли діалектна та літературна назви функціонують як абсолютні синоніми в межах одного абзацу без додаткових графічних виділень, хоча інший локалізм у цьому ж реченні супроводжено поясненням. У репортажі О. Штефаньо про стихію читаємо: «Згадає, як цілорічно робили, бо за *капустою* садили *попригу (перець), тингирицю*» («Новини Закарпаття», 2024, № 17, с. 7). Тут лексема *тингириця*, на відміну від *поприги*, вже не потребує пояснення, що може свідчити про сприйняття її авторкою як такої, яка має високий ступінь її впізнаваності в регіоні.

4. Публіцистична експресія: іронія та метафоризація. У газетних текстах різних жанрів діа-

лектні номени кукурудзи можуть набувати нових значень, виходячи за межі прямої номінації. Автори та респонденти використовують їх для створення іронічного підтексту, мовної гри, метонімічних чи метафоричних образів.

Прикладом використання діалектизму як засобу іронії є пряма мова в інтерв'ю з головою осередку Федерації мисливського собаківництва Людвигом Потішем. Описуючи можливі обміни собак («гешефти»), респондент ставить в один синонімічний ряд «щеньят, яких ще немає», «колесо», «міх крумпель» і «тенгерицю»: «Так, але це дуже своєрідні обміни... Такий собі тешефт» («Старий замок «Паланок», 2010, № 9, с. 22). У цьому контексті діалектні назви сільськогосподарських продуктів (*крумплі*, *тенгериця*) слугують для зниження стилю, підкреслюючи курйозність таких угод, навіть якщо вони відбуваються між міськими мисливцями. Лексема тут працює не на етнографічну точність, а на створення колоритного, дещо іронічного образу ситуації.

В оглядовому матеріалі для рубрики «Спецпроект» Юрія Лівача діалектизм використовується для створення комічного ефекту при описі історичних подій, зокрема кукурудзяної кампанії М. Хрущова: «За легендою, Микита Хрущов підхопив *«мелайну хворобу»* після відвідин американського штату Айова...» («Старий замок «Паланок», 2009, № 30, с. 5). Вживання словосполучення *мелайна хвороба* знижує пафос радянської пропаганди, переводячи її в площину народної іронії.

В іншій оглядовій статті згаданої рубрики «Спецпроект» уже Ярослав Світлик використовує іронію при створенні влучного метонімічного епітета: «...між країнами налагодилася *мелайна співпраця*» («Старий замок «Паланок», 2010, № 1, с. 16). Автор поєднує офіційно-діловий іменник співпраця з діалектним прикметником *мелайна*, що створює комічний ефект через стилістичний контраст – змішування регістрів.

Метафоризацію можна простежити у творенні okazіональних перифразів. У репортажі

з Ужанської долини журналістка називає Зарічово *«тингиричанім селом»* («Новини Закарпаття, 2021, № 29, с. 5). Означення *тингиричане* тут вказує не лише на аграрну спеціалізацію, а й на певну ментальну чи побутову характеристику мешканців, закріплену в народній пам'яті («*Ніде не достигала тингириця (кукурудза) таков файнов, як тут*»).

Висновки. Виконаний аналіз засвідчує, що в сучасній закарпатській пресі діалектні назви рослини *Zea mays L.* (*мелай*, *тингириця* / *тенгериця* / *кіндириця* та ін.) не лише не зникли з ужитку під тиском літературної норми, а й значно розширили свої функціональні межі. На тлі нейтрального літературного відповідника *кукурудза*, що виконує переважно інформативну функцію, діалектизми трансформувалися в стилістично марковані одиниці з широким діапазоном конотацій.

У текстах газет «Новини Закарпаття» та «Старий замок «Паланок першої чверті ХХІ ст. ці лексеми реалізують такі функції:

– *ідентифікаційно-етнографічну*: виступають маркерами регіональної ідентичності, засобом відтворення мовного колориту та хронотопу минулого, а в публіцистиці — символом «свого», «рідного», економічно надійного (на противагу «чужому»);

– *культурно-гастрономічну*: слугують інструментом неймінгу фестивалів та брендування страв традиційної кухні, де лексема *мелай* (та похідне *мелайний*) символізує місцевий звичай;

– *текстовісну*: використовуються для уникнення тавтологій і семантичного уточнення в синонімічних рядах;

– *експресивно-оцінну*: є засобом створення іронічного підтексту, мовної гри (зниження стилю) та побудови метафоричних образів (іронічних епітетів, перифразів).

Отже, у вживанні місцевих назв кукурудзи в закарпатських медіатекстах відбулися стилістичні й функціональні зміни: від прямої номінації в пресі І половини ХХ ст. до вживання з виразною стилістичною метою у ХХІ ст.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Сабадош І.В. Історія української ботанічної лексики (XIX – початок ХХ ст.). Ужгород, 2014. 600 с.
2. Сабадош І.В. Атлас ботанічної лексики української мови. Ужгород, 1999. 104 с.
3. Атлас української мови: у 3 томах. Т. 2: Волинь, Наддністрянщина, Закарпаття і суміжні землі. Київ: Наукова думка, 1988.
4. Пискач О. Використання діалектної лексики в публіцистичному тексті (на матеріалі закарпатської районної преси). *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства: збірник наукових праць*. Вип. 6. Збірник пам'яті Кирила Галаса. Ужгород, 2002. С. 281–287.
5. Бігусяк М. В. Стилiстичні функції діалектизмів у мові місцевої преси. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*. 2013. Вип. 34. С. 35–39.

6. Коваленко Б. О. Стилiстично знижена лексика в мовi сучасної української публiцистики: дис. ... канд. фiлол. н.: спец. 10.02.01 «Українська мова»; Кам'янець-Подiльський державний педагогiчний унiверситет. Кам'янець-Подiльський, 2002. 182 с.

7. Левченко Т. М. Диференцiацiя дiалектної лексики у мовi засобiв масової комунiкацiї. *Науковий журнал Вченi записки ТНУ iменi В. I. Вернадського. Серiя: Фiлологiя. Соцiальнi комунiкацiї*. Київ: Видавничий дiм «Гельветика», 2019. Т. 30 (69). № 4. Ч. 1. С. 22–26.

8. Путрашик В.І. Функцiонально-стилiстичнi можливостi дiалектизмiв у заголовках сучасної закарпатської газети (на матерiалi часопису «Старий Замок «Паланок»). *Вченi записки Таврiйського нацiонального унiверситету iм. В. I. Вернадського. Серiя: Фiлологiя. Соцiальнi комунiкацiї*. 2011. Т. 24 (63). № 4, Ч. 1. С. 169–176.

Дата першого надходження рукопису до видання: 21.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 19.12.2025

Дата публiкацiї: 31.12.2025